

P6_TA(2006)0417

Az állatok jóléte és védelme a 2006 és 2010 között időszakban

Az Európai Parlament állásfoglalása az állatok jólétéért és védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről (2006/2046(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az állatok jólétéért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0013),
- tekintettel az állatok jólétéért és védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről, a javasolt cselekvések stratégiai alapjáról szóló bizottsági munkadokumentumra (COM(2006)0014 és (SEC(2006)0065),
- tekintettel az EK-Szerződéshez (az Amszterdami Szerződéssel) csatolt, az állatok védelméről és jólétéről szóló jegyzőkönyvre,
- tekintettel a kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált állatok védelmére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. november 24-i 86/609/EGK tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a mezőgazdasági haszonállatok védelmével kapcsolatos közösségi jogszabályokra,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjára (2007–2013) (COM(2005)0119), amely jelenleg előkészítés alatt áll,
- tekintettel a „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete” című, a tavaszi Európai Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2005)0024),
- tekintettel a Bizottság 2005. június 15-i hatásvizsgálati iránymutatására (SEC(2005)0791),
- tekintettel a Bizottságnak a WTO-val folytatandó mezőgazdasági tárgyalások tekintetében adott megbízásra, amelyet a WTO-val folytatott mezőgazdasági tárgyalások részletes szabályairól szóló, 2003. januári bizottsági javaslat tartalmaz (625/02. sz. dokumentum),
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság véleményére (A6–0290/2006),

¹ HL L 358., 1986.12.18., 1. o.

- A. mivel az állatok védelméért és az állatjólétért folytatott minden tevékenységnek abból az alapelvből kell kiindulnia, hogy az állatok érző lények, amelyeknek különleges igényeit figyelembe kell venni, továbbá abból, hogy az állatok védelme a XXI. században az emberiség kifejeződése és az európai civilizáció és kultúra előtt álló kihívás,
- B. mivel az utóbbi években Európában sokféle állatjóléti törvényt hoztak, így a világon az egyik legmagasabb szintű állatvédelem jött létre; mivel az Európai Parlament ismételtelen kifejezésre juttatta azon véleményét, hogy ezt elengedhetetlen folyamatnak tekinti; mivel az Európában megvalósuló magas szintű állatjólét megfelel a népesség etikailag és társadalmilag kifogástalan termékek iránti igényének,
- C. mivel az állatjólét több szakpolitikát, illetve számos etikai, társadalmi, politikai és gazdasági kérdést is érint; mivel az állatjólét nem korlátozódhat a kísérleti állatok vagy a mezőgazdasági üzemekben tartott állatok védelmére és jólétére, hanem minden állatra ki kell terjednie,
- D. mivel az állatjólét, az állategészségügy és a termékbiztonság összefüggnek egymással; mivel az alternatív ellenőrzési módszerek és a tenyésztéstől a levágásig tartó magas szintű állatjólét kedvezően befolyásolhatja a termékbiztonságot és -minőséget,
- E. mivel a közösségi állatjólét továbbfejlesztése erőteljes kutatási tevékenységet kíván meg, továbbá az állatjólét minden vonatkozó hatásvizsgálatba való beépítését és minden érdekelt csoport döntéshozatali folyamatba való bevonását teszi szükségessé; mivel az európai állatjóléti stratégia sikerességének feltétele az átláthatóság és az elfogadás, valamint a meglévő előírások minden szinten való egységes alkalmazása és ellenőrzése,
- F. mivel az állatjóléti stratégiának azt a célt kell kitűznie, hogy az állatjóléthez kapcsolódóan megnövekedett költségek kellő mértékben megtérüljenek; mivel egy olyan nagyra törő állatjóléti politika, amely nem biztosítja az európai és nemzetközi szintű kommunikációt és nem ad hathatós felvilágosítást és információt bel- és külföldön a magas szintű állatjóléti szabványok előnyeiről, csak korlátozottan lehet sikeres, ha azt az Európai Unió csupán egyoldalúan alkalmazza,
- G. mivel az európai állatjóléti politikát mindenféleképpen egységes kereskedelempolitikának és olyan politikának kell kísérnie, amely felismeri azt a tényt, hogy az EU erőfeszítései ellenére az állatjóléti problémákkal sem a 2004. júliusi keretmegállapodás, sem pedig a WTO-tárgyalások dohai fordulójának egyéb kulcsfontosságú dokumentumai nem foglalkoznak; mivel ezért mindaddig nem lehet további, a termelők nemzetközi versenyképességére negatív hatást gyakorló állatjóléti követelményeket bevezetni, amíg nem következik be alapvető változás az EU WTO-beli fő partnereinek hozzáállásában,
- H. mivel az úgynevezett nem kereskedelmi szempontok elismerése, amelyek közé az állatjólét is tartozik, nem képezett prioritást a Bizottság számára a WTO-tárgyalások során; mivel következésképpen a nem kereskedelmi szempontok elismerése várhatóan nem képezi részét a végleges megállapodásoknak, kivéve, ha a Bizottság jelentősen megváltoztatja tárgyalási módszereit,
- I. mivel fennáll a veszélye annak, hogy a haszonállatok jólétének előmozdítására irányuló hatékony stratégia – ha csak az európai piacra korlátozódik – az európai termelők egy szegmensének megszűnéséhez vezethet,

- J. mivel ugyanezen célkitűzés fényében a haszonállatok védelmének az Európai Unió keretein belül történő mindennemű harmonizálását importszabályozásnak kell kiegészítenie, annak elkerülése érdekében, hogy az európai termelők hátrányba kerüljenek az európai piacon,
- K. mivel az európai állatjóléti politika fontos talpköve a három R elvének megvalósítása (Replacement – helyettesítés, Reduction – csökkentés, Refinement – tökéletesítés), amelynek segítségével az állatok kutatási, tudományos és termékengedélyezési eljárások során történő felhasználását csökkenteni lehetne,
1. üdvözlí a Közösség állatvédelmi cselekvési tervét a 2006 és 2010 közötti időszakra, amellyel az Amszterdami Szerződés állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvét először ültetik át egységes koncepcióvá az európai állatjólét továbbfejlesztése érdekében;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság csupán „törekedni fog annak biztosítására”, hogy teljes mértékben szem előtt tartsák az állatjólét kérdését a kapcsolódó szakpolitikai területeken;
 3. úgy véli, hogy az EU jogi kötelezettségei teljesítése során szükségszerű egy folyamatot bevezetni az EU állatjóléti politikájának értékelésére, a Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint;
 4. véleménye szerint az állatjólét javítása a Közösség hosszú távú kötelezettségei közé tartozik, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy időben tegyen jelentést az elért eredményekről, és ennek alapján adjon ki közleményt a cselekvési terv 2010 utáni folytatásáról;
 5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatáskörükön belül fejlesszék tovább az állatjólétet, és ennek során széles körűen vegyék figyelembe valamennyi állat védelmét és jólétét, felszólítja a Bizottságot, hogy egész Európában szálljon síkra azért, hogy a malacokat a születésük utáni hetedik naptól kezdve érzéstelenítéssel ivartalanítsák;
 6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az állatjóléttel kapcsolatos európai politika eddig szinte kizárólag csak a haszonállatok jólétére és védelmére összpontosított;
 7. üdvözlí a Bizottság arra irányuló törekvését, hogy fejlessze és javítsa az állatjóléti jogszabályokat, fokozottan integrálja az állatjólétet az összes többi közösségi szakpolitikába, továbbá a lehetséges eszközök teljes tárházát (jogalkotás, a helyes gyakorlatra vonatkozó önkéntes kódexek, képzés, támogatás, kutatás stb.) alkalmazza azzal a céllal, hogy az állatok kezelésének minden szintjén biztosított legyen a magas szintű állatjólét; ebben az összefüggésben elsődlegesnek tartja a jogalkotási megközelítés – amennyiben indokolt – olyan közös alapra történő összpontosítását, amely alapján önkéntes kiegészítő kezdeményezéseket lehet kialakítani a megfelelő ad hoc címkézéssel;
 8. hangsúlyozza, hogy az állatvédelemhez és az állatok jólétéhez kapcsolódó minimumszabályok javítása vagy újrafogalmazása érdekében megállapodásra kell jutni egy prioritási lista tekintetében, amelynek egyértelműen meg kell neveznie az állatfajokat és meg kell határoznia a problémákat; úgy ítéli meg, hogy a következő néhány évben egy ilyen prioritási listának az alábbi állatfajokat kellene tartalmaznia: tejhasznú marha, felnőtt szarvasmarhafélék, tenyésztett víziállatok, hízósertések és pulykák;

9. úgy véli, hogy – mivel az egyes mechanizmusok szerepe eltérő – a politikák kutatása alapvető fontossággal bír a szerepek meghatározásában és ezek világos közvetítésében az érdekelt felek számára;
10. megjegyzi, hogy számos uniós politika – mint például a fenntartható fejlődés, a CITES Egyezmény¹ és a kereskedelmi és forgalmazási standardok – tartalmaz állatjóléti vonatkozásokat, amelyekről a cselekvési terv nem szól, valamint hangsúlyozza az állatjóléti kérdéseknek szentelt figyelem fontosságát minden releváns politika területén;
11. rámutat arra, hogy a magasabb szintű állatjóléti és állatvédelmi szabványok bevezetésekor figyelembe kell venni az EU egyes régióinak különleges helyzetét;
12. hangsúlyozza, hogy a Bizottság biztosítja az EU-jog valamennyi, jelenleg érvényben lévő állatjóléti rendelkezésének végrehajtását, továbbá hogy ezeknek hatályban kell maradniuk;
13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kölcsönös megfeleltetés szabályai alapján minden előírás esetében ügyeljenek az európai szintű egységes alkalmazásra és ellenőrzésre, az Európai Unióban, valamint a megállapításra került jogsértések esetében következetesen járjanak el, hogy fenntartsák a meglévő szabályozásba vetett bizalmat és biztosítsák az Európai Unióban a tisztességes versenyt;
14. úgy ítéli meg, hogy az állatjólét javítására irányuló intézkedések elfogadásakor azok társadalmi és gazdasági hatásait is figyelembe kell venni;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi állatvédelmi intézkedés tekintetében rendszerszerűen integrálja a megfelelő hatásvizsgálatokat; az új állatjóléti szabványokkal kapcsolatos minden hatásvizsgálatnak figyelembe kell vennie az etikai, társadalmi és gazdasági hatások összességét, valamint a tudomány, a gyakorlati tapasztalatok és a nemzetközi szintű fejlesztések legfrissebb eredményeire kell támaszkodnia; ezeknek fel kell mutatniuk a kedvező hatásokat és átfogóan figyelembe kell venniük a különböző tényezőket, mint pl. az állatjólét, a fenntarthatóság, az állategészségügy, a környezetvédelem és a termékminőség közötti kölcsönhatásokat;
16. elismeri, hogy a magas szintű állatjóléti szabványok további költségeket jelentenek a mezőgazdasági termelők számára, és úgy véli, hogy különleges intézkedésekre van szükség annak megakadályozása érdekében, hogy a termelést olyan országokba helyezték át, amelyek kevésbé szigorú szabványokkal rendelkeznek, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy minden hatásvizsgálatnál vegye figyelembe a munkahelyi biztonsági szempontokat; az új javaslatok költségeinek, illetve a költségek érintett gazdasági és kutatási körök nemzetközi versenyben elfoglalt helyzetére gyakorolt hatásának pontos elemzése a felülvizsgált lisszaboni menetrenddel összhangban elengedhetetlen;
17. utal arra, hogy a hozzáigazítás tekintetében kitűzött megfelelő határidőkkel, az állományok és üzemnagyságok figyelembe vételével vagy az ellenőrzésre és a dokumentációra fordított szükségtelen bürokratikus kiadások megszüntetésével növelhető az állatjólét elfogadása a felelősök körében; a korszerű technológiák és eljárások alkalmazása nyújtotta lehetőségeket megfelelő mértékben meg kell vizsgálni;

¹ 1973. március 3-án aláírt egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről.

18. hangsúlyozza, hogy az állatjólét és az állategészségügy között szoros kölcsönhatás van; a cselekvési tervet ezért lehetőleg úgy kell végrehajtani, hogy az állategészségügy hasznot húzzon a növekvő állatjólétekből, az állat-egészségügyi politika célja pedig mindig egyben az állatjólét javítása is legyen, és ez a javulás mérhető legyen;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy az állatjárványok elleni küzdelemben fokozottabban vegye figyelembe az állatjóléti szempontokat, a járványok elleni küzdelem stratégiájaként az egészséges állatok nagy állományainak leölése helyett vészhelyzetekben alapvetően a regionális oltást kell előnyben részesíteni, amennyiben technikailag kivitelezhető – nagyobb körben kellene alkalmazni a megelőző oltásokat; felszólítja a Bizottságot arra irányuló erőfeszítéseinek fokozására, hogy ennek megfelelően kiigazítsák az Állategészségügyi Világszervezet Nemzetközi Állatjárványügyi Hivatalának (OIE) vonatkozó szerződéseit, hogy kevesebb korlátozás vonatkozzon az oltott állatokból származó termékek kereskedelmére;
20. üdvözli az állatjólét közös agrárpolitikában való fokozottabb figyelembevételét, utal azonban arra, hogy a származékos bürokratikus költségek már most is egyértelműen túl magasak, sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a vidékfejlesztési politika finanszírozásának csökkentése gyakorlati akadályokat támaszt az állattenyésztőknek a célból nyújtott támogatás finanszírozásával szemben, hogy a közösségi állatjóléti szabályokhoz alkalmazkodjanak, sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a baromfi- és sertésenyésztők a kölcsönös megfeleltetési rendszer alapján nem részesülnek kompenzációban a közösségi állatjóléti jogszabályok betartásáért;
21. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vidékfejlesztési politika keretében támogató jelleggel vizsgálja meg az állatjólét számára rendelkezésre álló összes eszköz alkalmazását;
22. rámutat arra, hogy a gyakorlatban az állatok szállítására vonatkozó uniós szabályokat (1/2005/EK rendelet¹ és 95/29/EK irányelv²) rendszeresen figyelmen kívül hagyják, különösen a pihenőszünetekre vonatkozó követelmények, valamint a vízre és az állatok etetésére vonatkozó előírások tekintetében; emiatt felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az uniós jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos ellenőrzések számának és hatékonyságának tagállamok általi fokozását;
23. utal arra, hogy az állatok szállításánál a tudományosan megalapozott állatjóléti mutatók (megfelelő technológia, időkeret, képzett személyzet) bevezetése és figyelembe vétele feltétlenül szükséges; e mutatók megállapításakor figyelembe kell venni a tagállamok közötti éghajlati eltéréseket, azzal a céllal, hogy azok összhangban legyenek az állatok eltérő környezeti alkalmazkodási szintjével; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy támogassa az olyan célkitűzések és különleges technikai paraméterek meghatározására és bevezetésére irányuló kutatást, amelyek lehetővé teszik az állatjólét jobb meghatározását a szállítás közben, azzal a további céllal, hogy meghatározzák azokat az integrált tanúsítási rendszereket, amelyek figyelembe veszik az egyes európai régiók különböző éghajlati és strukturális sajátosságai által az állatokra, valamint a szállítási módokra és időre gyakorolt hatást is;

¹ A Tanács 2004. december 22-i 2005/1/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről (HL L 3., 2005.1.5., 1. o.)

² A Tanács 1995. június 29-i 95/29/EK irányelve az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 91/628/EGK irányelv módosításáról (HL L 148., 1995.6.30., 52. o.)

24. utal arra, hogy 2010-ig a Bizottságnak jelentést kell előterjesztenie az Európai Parlament és a Tanács számára a szállított állatok férőhelyszükségletéről és a menetidőről, amelyhez megfelelő jogalkotási javaslatokat is csatolnia kell;
25. úgy véli, hogy a három R elvének támogatása és az állatjóléti kutatás jövőbeli tendenciáinak támogatása két külön kérdés, és ennek figyelembevétele érdekében a cselekvési terv 4. célkitűzését két célkitűzésre kell bontani;
26. üdvözli az állatjólét területén tervezett kutatási erőfeszítéseket; a kutatásnak a tudásbázis általános terjesztése mellett a könnyen kezelhető és átlátható jóléti mutatók, tanúsítási és címkézési rendszerek, valamint az állatkísérletekkel szembeni alternatív megoldások (három R elve) fejlesztésére kell összpontosítania;
27. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy amennyiben tudományosan megalapozott mutatókat alakítottak ki, azokat a lehető legnagyobb mértékben bevonják a meglévő és új állatvédelmi jogszabályokba; másképpen fogalmazva az eszközök előírásával szemben előnyben kell részesíteni a célok előírását;
28. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az állatjóléti szabályok esetleges későbbi felülvizsgálata objektív mutatókon alapuljon, hogy elkerüljék az olyan önkényes döntéseket, amelyek indokolatlan gazdasági hatásokat gyakorolnak az állattenyésztőkre;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a cselekvési program céljainak tényleges eléréséhez a hetedik kutatási keretprogram keretében elegendő források álljanak rendelkezésre a valamennyi állat védelmére és jólétére irányuló kutatás céljából; sürgeti, hogy helyezzenek különleges hangsúlyt az objektív állatjóléti mutatók megállapítását célzó kutatásra, és a mutatók megállapításakor vegyék figyelembe az EU-ban mutatkozó éghajlati eltéréseket;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az állatok azonosítására szolgáló elektronikus rendszerek kutatását és fejlesztését;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a hatodik kutatási keretprogram technológiai platformjait és kutatási munkáit, amelyek – mint pl. a „PredTox” – jelentősen hozzájárulnak a cselekvési program céljainak megvalósításához, bürokráciától mentes módon a hetedik kutatási keretprogram alatt is tovább lehessen folytatni;
32. szükségesnek tartja, hogy a három R elvét széles körűen figyelembe vegyék; üdvözli a Bizottság azon törekvéseit, hogy az állatkísérletekről szóló 86/609/EGK irányelvet továbbfejlessze; bátorítja a Bizottságot arra, hogy a vonatkozó jogalkotási javaslatot még 2006-ban terjessze elő; elvárja, hogy a Bizottság ezzel összefüggésben kifejtse, hogyan lehet biztosítani a rendelkezések egységes alkalmazását és ellenőrzését;
33. úgy ítéli meg, hogy az állatkísérletekre vonatkozó EU-jogszabályok javasolt felülvizsgálatának biztosítania kell, hogy a 86/609/EGK irányelv hatályát kiterjesztik az alapkutatásra és az olyan kutatásokra, amelyek oktatási célból állatokat használnak fel;
34. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az állatkísérletek alternatív megközelítéseire vonatkozó európai partnerség révén egyeztetett, az állatkísérletek felváltására irányuló ipari hozzájárulások eredményesek, ellenőrizhetők, és idejében teljesítettek legyenek; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze a gerinces állatokon végzett

kísérletek adatainak – beleértve a publikálatlan és negatív tanulmányokból származó adatokat – megosztására és az állatkísérletek párhuzamos végzésének elkerülésére vonatkozó rendelkezéseket, és hogy az állatkísérletek minden területén, valamint minden állatkísérleteket előíró jogszabályban, alkalmazza ezeket a rendelkezéseket;

35. felszólítja a Bizottságot, hogy a termékengedélyezéseknél nemzetközi szinten, nevezetesen a WTO-ban és az OIE-ben lépjen fel az állatjóléti, illetve az állatkísérletekkel kapcsolatos követelmények összehangolásáért és az Európában érvényesített alternatív módszerek elismeréséért; úgy véli, hogy fel kell gyorsítani az állatok felhasználását nem igénylő módszerek fejlesztését, érvényesítését és elfogadását, és minden szakaszban több finanszírozást, személyi és adminisztratív támogatást kell nyújtani az állatkísérletek lehető leggyorsabb lecserélésének biztosítása érdekében;
36. felhívja az uniós szabályozó szerveket, hogy haladéktalanul fogadják el az ECVAM (Alternatív Módszerek Megerősítésével Foglalkozó Európai Központ) által jóváhagyott, nem állatokon végzett kísérleteket;
37. elismeri, hogy az alacsony színvonalú kutatás nem etikus, és egyben az erőforrások pazarlását is jelenti, és az EU-nak meg kell követelnie, hogy az emberi biztonság és a környezetbiztonság területén valamennyi új, felülvizsgált és meglévő vizsgálatot a modern szabványokkal összhangban teljes mértékben jóvá kell hagyni, mielőtt ezeket a vizsgálatokat a közösségi jogszabályok vagy stratégiák alapján megkövetelik, ajánlják vagy jóváhagyják;
38. felszólítja a Bizottságot, hogy egy újabb közösségi állatjóléti intézmény létrehozása előtt javítsa a meglévő, állatjóléti kérdésekkel foglalkozó közösségi intézmények hálózatát;
39. üdvözi a Bizottságnak az állatjóléti címkézés kifejlesztésére és kutatására való törekvéseit; ez lehetővé teszi, hogy a fogyasztó megfelelően tájékozódva hozzon vásárlói döntést; törekedni kell a feldolgozott termékek jelölésének bevonásra is;
40. úgy véli, hogy a fogyasztókat tájékoztatni kell, és hajlandónak kell lenniük arra, hogy magasabb árat fizessenek a magasabb szintű állatjóléti szabványokat teljesítő mezőgazdasági üzemekből származó termékekért, valamint, hogy ezeket a termékeket megfelelően címkézni kell;
41. úgy véli, hogy az állatjóléti szabványoknak való megfelelés alapján a baromfihús és a baromfihúsból készített termékek kötelező címkézési rendszerének lehetőségéről a Tanács és az Európai Parlament elé a tervek szerint 2008-ban benyújtandó bizottsági jelentésnek különösen az olyan állatjóléti szabványokra kell összpontosítania, amelyek túlmutatnak a minimumkövetelményeken; véleménye szerint a jogilag rögzített minimumkövetelményeknél szigorúbb szabványokon alapuló címkézési program megoldaná azok az elismert problémákat, amelyekkel az olyan termékeket vásárolni kívánó fogyasztók szembesülnek, amelyek gyártásakor különös figyelmet fordítottak az állatjólétre, a boltokban azonban nem tudják beazonosítani ezeket a termékeket;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a címkézés átláthatóságát, érthetőségét és megbízhatóságát; úgy véli, hogy egy „EU-címke” az Európában forgalmazott valamennyi terméken, amelyen feltüntetik például, hogy „az EU állatvédelmi előírásainak megfelelően készült”, a nem megfelelő termékeken pedig azt, hogy „nem az EU állatvédelmi előírásainak megfelelően készült”, egyszerű és kötelező módon már

garanciát jelentene az állatvédelmi szabványok betartására; a minimumszabványokon túlmutató állatvédelem esetében a címkéken elhelyezett külön megjegyzés jobban láthatóvá tenné a fogyasztók számára a termelők további erőfeszítéseit, és ez az európai állatjóléti szabványok átvétele tekintetében növelhetné a kereskedelmi partnerekre gyakorolt nyomást; és ezáltal Európa exportálhatná állatjóléti szabványait az egész világba; és különösen a magasabb állatvédelmi szabványok tekintetében hangsúlyozza a magáncímkék szerepét;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy az 1071/2005/EK rendelet¹ szerint nyújtson pénzügyi támogatást az állati élelmiszertermékekkel kapcsolatos nemzeti tájékoztató és értékesítést ösztönző intézkedésekhez, amelyet az állatjóléttel kapcsolatos termelési szabványok alapján ítélnék oda; véleménye szerint ezért prioritásként kell foglalkozni „a magas állatjóléti biztosító tenyésztési rendszerekből származó termékek Európai Minőségi Szabványával”, amelynek kidolgozását a Bizottság a cselekvési tervben előírja;
44. üdvözli azt a javaslatot, amely meg kívánja könnyíteni a fogyasztók számára a javasolt forgalmazási és tájékoztatói rendszerek felismerését, ezzel egyidejűleg azonban hangsúlyozza, hogy ezek alkalmazását az élelmiszerlánc valamennyi szereplőjének javára meg kell könnyíteni;
45. alapvetően támogatja az integrált és egységes állatjóléti mutatók bejelentett fejlesztését és kutatását; ezeknek a mutatóknak tudományosan megalapozottnak kell lenniük, továbbá hozzá kell járulniuk az állatjóléti szabványok átláthatóságához; szükség van az állat-egészségügyi szempontok beépítésére e mutatókba; az integrált és egységes mutatók célja, hogy megkönnyítsék az ellenőrzést és csökkentsék a bürokratikus kiadásokat, továbbá olyan tudományos eredményeket szolgáltatassanak, amelyek valamennyi tagállam számára összehasonlíthatók;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy fejezze be az integrált állatvédelmi mutatók kidolgozását és kutatását három éven belül;
47. felszólítja a Bizottságot, hogy a bejelentett kommunikációs stratégiát a lehető leghamarabb terjessze elő és következetesen valósítsa meg; a cselekvési terv csak akkor lehet sikeres, ha minden szereplő kellő mértékben tájékozódott a jelenlegi és jövőbeli magas szintű európai állatjóléti állatok és termékek tekintetében biztosított előnyeiről;
48. úgy véli, hogy a magas szintű állatjóléti biztosító rendszereknek az állatvédelem javításával kapcsolatos potenciálját aláassza az olcsóbb termékek által támasztott verseny, melyeket olyan rendszerekben tenyésztett állatokból készítenek, amelyek szabványai nem haladják meg a jogilag rögzített minimumot; ezért jogi keretrendszerre van szükség, amely rögzíti a minőségbiztosítás minimumszabványait;
49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyasztók tájékoztatására irányuló törekvéseit különösen belföldön, de külföldön is terjessze ki; a meglévő támogatási eszközöket felül kell vizsgálni azzal a céllal, hogy a megfelelő értékesítési és tájékoztató kampányok megvalósítása könnyebb legyen;

¹ A Bizottság 2005. július 1-i 1071/2005/EK rendelete a mezőgazdasági termékek belső piacon történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló 2826/2000/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 179., 2005.7.11., 1. o.)

- J. mivel ugyanezen célkitűzés fényében a haszonállatok védelmének az Európai Unió keretein belül történő mindennemű harmonizálását importszabályozásnak kell kiegészítenie, annak elkerülése érdekében, hogy az európai termelők hátrányba kerüljenek az európai piacon,
- K. mivel az európai állatjóléti politika fontos talpköve a három R elvének megvalósítása (Replacement – helyettesítés, Reduction – csökkentés, Refinement – tökéletesítés), amelynek segítségével az állatok kutatási, tudományos és termékengedélyezési eljárások során történő felhasználását csökkenteni lehetne,
1. üdvözli a Közösség állatvédelmi cselekvési tervét a 2006 és 2010 közötti időszakra, amellyel az Amszterdami Szerződés állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvét először ültetik át egységes koncepcióvá az európai állatjólét továbbfejlesztése érdekében;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság csupán „törekedni fog annak biztosítására”, hogy teljes mértékben szem előtt tartsák az állatjólét kérdését a kapcsolódó szakpolitikai területeken;
 3. úgy véli, hogy az EU jogi kötelezettségei teljesítése során szükségszerű egy folyamatot bevezetni az EU állatjóléti politikájának értékelésére, a Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint;
 4. véleménye szerint az állatjólét javítása a Közösség hosszú távú kötelezettségei közé tartozik, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy időben tegyen jelentést az elért eredményekről, és ennek alapján adjon ki közleményt a cselekvési terv 2010 utáni folytatásáról;
 5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatáskörükön belül fejlesszék tovább az állatjólétet, és ennek során széles körűen vegyék figyelembe valamennyi állat védelmét és jólétét, felszólítja a Bizottságot, hogy egész Európában szálljon síkra azért, hogy a malacokat a születésük utáni hetedik naptól kezdve érzéstelenítéssel ivartalanítsák;
 6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az állatjóléttel kapcsolatos európai politika eddig szinte kizárólag csak a haszonállatok jólétére és védelmére összpontosított;
 7. üdvözli a Bizottság arra irányuló törekvését, hogy fejlessze és javítsa az állatjóléti jogszabályokat, fokozottan integrálja az állatjólétet az összes többi közösségi szakpolitikába, továbbá a lehetséges eszközök teljes tárházát (jogalkotás, a helyes gyakorlatra vonatkozó önkéntes kódexek, képzés, támogatás, kutatás stb.) alkalmazza azzal a céllal, hogy az állatok kezelésének minden szintjén biztosított legyen a magas szintű állatjólét; ebben az összefüggésben elsődlegesnek tartja a jogalkotási megközelítés – amennyiben indokolt – olyan közös alapra történő összpontosítását, amely alapján önkéntes kiegészítő kezdeményezéseket lehet kialakítani a megfelelő ad hoc címkézéssel;
 8. hangsúlyozza, hogy az állatvédelemhez és az állatok jólétéhez kapcsolódó minimumszabályok javítása vagy újrafogalmazása érdekében megállapodásra kell jutni egy prioritási lista tekintetében, amelynek egyértelműen meg kell neveznie az állatfajokat és meg kell határoznia a problémákat; úgy ítéli meg, hogy a következő néhány évben egy ilyen prioritási listának az alábbi állatfajokat kellene tartalmaznia: tejhasznú marha, felnőtt szarvasmarhafélék, tenyésztett víziállatok, hizósertések és pulykák;

9. úgy véli, hogy – mivel az egyes mechanizmusok szerepe eltérő – a politikák kutatása alapvető fontossággal bír e szerepek meghatározásában és ezek világos közvetítésében az érdekelt felek számára;
10. megjegyzi, hogy számos uniós politika – mint például a fenntartható fejlődés, a CITES Egyezmény¹ és a kereskedelmi és forgalmazási standardok – tartalmaz állatjóléti vonatkozásokat, amelyekről a cselekvési terv nem szól, valamint hangsúlyozza az állatjóléti kérdéseknek szentelt figyelem fontosságát minden releváns politika területén;
11. rámutat arra, hogy a magasabb szintű állatjóléti és állatvédelmi szabványok bevezetésekor figyelembe kell venni az EU egyes régióinak különleges helyzetét;
12. hangsúlyozza, hogy a Bizottság biztosítja az EU-jog valamennyi, jelenleg érvényben lévő állatjóléti rendelkezésének végrehajtását, továbbá hogy ezeknek hatályban kell maradniuk;
13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kölcsönös megfeleltetés szabályai alapján minden előírás esetében ügyeljenek az európai szintű egységes alkalmazásra és ellenőrzésre, az Európai Unióban, valamint a megállapításra került jogsértések esetében következetesen járjanak el, hogy fenntartsák a meglévő szabályozásba vetett bizalmat és biztosítsák az Európai Unióban a tisztességes versenyt;
14. úgy ítéli meg, hogy az állatjólét javítására irányuló intézkedések elfogadásakor azok társadalmi és gazdasági hatásait is figyelembe kell venni;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi állatvédelmi intézkedés tekintetében rendszerszerűen integrálja a megfelelő hatásvizsgálatokat; az új állatjóléti szabványokkal kapcsolatos minden hatásvizsgálatnak figyelembe kell vennie az etikai, társadalmi és gazdasági hatások összességét, valamint a tudomány, a gyakorlati tapasztalatok és a nemzetközi szintű fejlesztések legfrissebb eredményeire kell támaszkodnia; ezeknek fel kell mutatniuk a kedvező hatásokat és átfogóan figyelembe kell venniük a különböző tényezőket, mint pl. az állatjólét, a fenntarthatóság, az állategészségügy, a környezetvédelem és a termékminőség közötti kölcsönhatásokat;
16. elismeri, hogy a magas szintű állatjóléti szabványok további költségeket jelentenek a mezőgazdasági termelők számára, és úgy véli, hogy különleges intézkedésekre van szükség annak megakadályozása érdekében, hogy a termelést olyan országokba helyezték át, amelyek kevésbé szigorú szabványokkal rendelkeznek, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy minden hatásvizsgálatnál vegye figyelembe a munkahelyi biztonsági szempontokat; az új javaslatok költségeinek, illetve e költségek érintett gazdasági és kutatási körök nemzetközi versenyben elfoglalt helyzetére gyakorolt hatásának pontos elemzése a felülvizsgált lisszaboni menetrenddel összhangban elengedhetetlen;
17. utal arra, hogy a hozzáigazítás tekintetében kitűzött megfelelő határidőkkel, az állományok és üzemnagyságok figyelembe vételével vagy az ellenőrzésre és a dokumentációra fordított szükségtelen bürokratikus kiadások megszüntetésével növelhető az állatjólét elfogadása a felelősök körében; a korszerű technológiák és eljárások alkalmazása nyújtotta lehetőségeket megfelelő mértékben meg kell vizsgálni;

¹ 1973. március 3-án aláírt egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről.

18. hangsúlyozza, hogy az állatjólét és az állategészségügy között szoros kölcsönhatás van; a cselekvési tervet ezért lehetőleg úgy kell végrehajtani, hogy az állategészségügy hasznot húzzon a növekvő állatjólétből, az állat-egészségügyi politika célja pedig mindig egyben az állatjólét javítása is legyen, és ez a javulás mérhető legyen;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy az állatjárványok elleni küzdelemben fokozottabban vegye figyelembe az állatjóléti szempontokat, a járványok elleni küzdelem stratégiájaként az egészséges állatok nagy állományainak leölése helyett vészhelyzetekben alapvetően a regionális oltást kell előnyben részesíteni, amennyiben technikailag kivitelezhető – nagyobb körben kellene alkalmazni a megelőző oltásokat; felszólítja a Bizottságot arra irányuló erőfeszítéseinek fokozására, hogy ennek megfelelően kiigazítsák az Állat-egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Állatjárványügyi Hivatalának (OIE) vonatkozó szerződéseit, hogy kevesebb korlátozás vonatkozzon az oltott állatokból származó termékek kereskedelmére;
20. üdvözli az állatjólét közös agrárpolitikában való fokozottabb figyelembevételét, utal azonban arra, hogy a származékos bürokratikus költségek már most is egyértelműen túl magasak, sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a vidékfejlesztési politika finanszírozásának csökkentése gyakorlati akadályokat támaszt az állattenyésztőknek a célból nyújtott támogatás finanszírozásával szemben, hogy a közösségi állatjóléti szabályokhoz alkalmazkodjanak, sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a baromfi- és sertésenyésztők a kölcsönös megfeleltetési rendszer alapján nem részesülnek kompenzációban a közösségi állatjóléti jogszabályok betartásáért;
21. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vidékfejlesztési politika keretében támogató jelleggel vizsgálja meg az állatjólét számára rendelkezésre álló összes eszköz alkalmazását;
22. rámutat arra, hogy a gyakorlatban az állatok szállítására vonatkozó uniós szabályokat (1/2005/EK rendelet¹ és 95/29/EK irányelv²) rendszeresen figyelmen kívül hagyják, különösen a pihenőszünetekre vonatkozó követelmények, valamint a vízre és az állatok etetésére vonatkozó előírások tekintetében; emiatt felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az uniós jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos ellenőrzések számának és hatékonyságának tagállamok általi fokozását;
23. utal arra, hogy az állatok szállításánál a tudományosan megalapozott állatjóléti mutatók (megfelelő technológia, időkeret, képzett személyzet) bevezetése és figyelembe vétele feltétlenül szükséges; e mutatók megállapításakor figyelembe kell venni a tagállamok közötti éghajlati eltéréseket, azzal a céllal, hogy azok összhangban legyenek az állatok eltérő környezeti alkalmazkodási szintjével; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy támogassa az olyan célkitűzések és különleges technikai paraméterek meghatározására és bevezetésére irányuló kutatást, amelyek lehetővé teszik az állatjólét jobb meghatározását a szállítás közben, azzal a további céllal, hogy meghatározzák azokat az integrált tanúsítási rendszereket, amelyek figyelembe veszik az egyes európai régiók különböző éghajlati és strukturális sajátosságai által az állatokra, valamint a szállítási módokra és időre gyakorolt hatást is;

¹ A Tanács 2004. december 22-i 2005/1/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről (HL L 3., 2005.1.5., 1. o.)

² A Tanács 1995. június 29-i 95/29/EK irányelve az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 91/628/EGK irányelv módosításáról (HL L 148., 1995.6.30., 52. o.)

24. utal arra, hogy 2010-ig a Bizottságnak jelentést kell előterjesztenie az Európai Parlament és a Tanács számára a szállított állatok férőhelyszükségletéről és a menetidőről, amelyhez megfelelő jogalkotási javaslatokat is csatolnia kell;
25. úgy véli, hogy a három R elvének támogatása és az állatjóléti kutatás jövőbeli tendenciáinak támogatása két külön kérdés, és ennek figyelembevétele érdekében a cselekvési terv 4. célkitűzését két célkitűzésre kell bontani;
26. üdvözli az állatjólét területén tervezett kutatási erőfeszítéseket; a kutatásnak a tudásbázis általános terjesztése mellett a könnyen kezelhető és átlátható jóléti mutatók, tanúsítási és címkézési rendszerek, valamint az állatkísérletekkel szembeni alternatív megoldások (három R elve) fejlesztésére kell összpontosítania;
27. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy amennyiben tudományosan megalapozott mutatókat alakítottak ki, azokat a lehető legnagyobb mértékben bevonják a meglévő és új állatvédelmi jogszabályokba; másképpen fogalmazva az eszközök előírásával szemben előnyben kell részesíteni a célok előírását;
28. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az állatjóléti szabályok esetleges későbbi felülvizsgálata objektív mutatókon alapuljon, hogy elkerüljék az olyan önkényes döntéseket, amelyek indokolatlan gazdasági hatásokat gyakorolnak az állattenyésztőkre;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a cselekvési program céljainak tényleges eléréséhez a hetedik kutatási keretprogram keretében elegendő források álljanak rendelkezésre a valamennyi állat védelmére és jólétére irányuló kutatás céljából; sürgeti, hogy helyezzenek különleges hangsúlyt az objektív állatjóléti mutatók megállapítását célzó kutatásra, és a mutatók megállapításakor vegyék figyelembe az EU-ban mutatkozó éghajlati eltéréseket;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az állatok azonosítására szolgáló elektronikus rendszerek kutatását és fejlesztését;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a hatodik kutatási keretprogram technológiai platformjait és kutatási munkáit, amelyek – mint pl. a „PredTox” – jelentősen hozzájárulnak a cselekvési program céljainak megvalósításához, bürokráciától mentes módon a hetedik kutatási keretprogram alatt is tovább lehessen folytatni;
32. szükségesnek tartja, hogy a három R elvét széles körűen figyelembe vegyék; üdvözli a Bizottság azon törekvéseit, hogy az állatkísérletekről szóló 86/609/EGK irányelvet továbbfejlessze; bátorítja a Bizottságot arra, hogy a vonatkozó jogalkotási javaslatot még 2006-ban terjessze elő; elvárja, hogy a Bizottság ezzel összefüggésben kifejtse, hogyan lehet biztosítani a rendelkezések egységes alkalmazását és ellenőrzését;
33. úgy ítéli meg, hogy az állatkísérletekre vonatkozó EU-jogszabályok javasolt felülvizsgálatának biztosítania kell, hogy a 86/609/EGK irányelv hatályát kiterjesztik az alapkutatásra és az olyan kutatásokra, amelyek oktatási célból állatokat használnak fel;
34. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az állatkísérletek alternatív megközelítéseire vonatkozó európai partnerség révén egyeztetett, az állatkísérletek felváltására irányuló ipari hozzájárulások eredményesek, ellenőrizhetők, és idejében teljesítettek legyenek; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze a gerinces állatokon végzett

kísérletek adatainak – beleértve a publikálatlan és negatív tanulmányokból származó adatokat – megosztására és az állatkísérletek párhuzamos végzésének elkerülésére vonatkozó rendelkezéseket, és hogy az állatkísérletek minden területén, valamint minden, állatkísérleteket előíró jogszabályban, alkalmazza ezeket a rendelkezéseket;

35. felszólítja a Bizottságot, hogy a termékengedélyezéseknél nemzetközi szinten, nevezetesen a WTO-ban és az OIE-ben lépjen fel az állatjóléti, illetve az állatkísérletekkel kapcsolatos követelmények összehangolásáért és az Európában érvényesített alternatív módszerek elismeréséért; úgy véli, hogy fel kell gyorsítani az állatok felhasználását nem igénylő módszerek fejlesztését, érvényesítését és elfogadását, és minden szakaszban több finanszírozást, személyi és adminisztratív támogatást kell nyújtani az állatkísérletek lehető leggyorsabb lecserélésének biztosítása érdekében;
36. felhívja az uniós szabályozó szerveket, hogy haladéktalanul fogadják el az ECVAM (Alternatív Módszerek Megerősítésével Foglalkozó Európai Központ) által jóváhagyott, nem állatokon végzett kísérleteket;
37. elismeri, hogy az alacsony színvonalú kutatás nem etikus, és egyben az erőforrások pazarlása is jelenti, és az EU-nak meg kell követelnie, hogy az emberi biztonság és a környezetbiztonság területén valamennyi új, felülvizsgált és meglévő vizsgálatot a modern szabványokkal összehangban teljes mértékben jóvá kell hagyni, mielőtt ezeket a vizsgálatokat a közösségi jogszabályok vagy stratégiák alapján megkövetelik, ajánlják vagy jóváhagyják;
38. felszólítja a Bizottságot, hogy egy újabb közösségi állatjóléti intézmény létrehozása előtt javítsa a meglévő, állatjóléti kérdésekkel foglalkozó közösségi intézmények hálózatát;
39. üdvözli a Bizottságnak az állatjóléti címkézés kifejlesztésére és kutatására való törekvéseit; ez lehetővé teszi, hogy a fogyasztó megfelelően tájékozódva hozzon vásárlói döntést; törekedni kell a feldolgozott termékek jelölésének bevonásra is;
40. úgy véli, hogy a fogyasztókat tájékoztatni kell, és hajlandónak kell lenniük arra, hogy magasabb árat fizessenek a magasabb szintű állatjóléti szabványokat teljesítő mezőgazdasági üzemekből származó termékekért, valamint, hogy ezeket a termékeket megfelelően címkézni kell;
41. úgy véli, hogy az állatjóléti szabványoknak való megfelelés alapján a baromfihús és a baromfihúsból készített termékek kötelező címkézési rendszerének lehetőségéről a Tanács és az Európai Parlament elé a tervek szerint 2008-ban benyújtandó bizottsági jelentésnek különösen az olyan állatjóléti szabványokra kell összpontosítania, amelyek túlmutatnak a minimumkövetelményeken; véleménye szerint a jogilag rögzített minimumkövetelményeknél szigorúbb szabványokon alapuló címkézési program megoldaná azokat az elismert problémákat, amelyekkel az olyan termékeket vásárolni kívánó fogyasztók szembesülnek, amelyek gyártásakor különös figyelmet fordítottak az állatjólétre, a boltokban azonban nem tudják beazonosítani ezeket a termékeket;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a címkézés átláthatóságát, érthetőségét és megbízhatóságát; úgy véli, hogy egy „EU-címke” az Európában forgalmazott valamennyi terméken, amelyen feltüntetik például, hogy „az EU állatvédelmi előírásainak megfelelően készült”, a nem megfelelő termékeken pedig azt, hogy „nem az EU állatvédelmi előírásainak megfelelően készült”, egyszerű és kötelező módon már

garanciát jelentene az állatvédelmi szabványok betartására; a minimumszabványokon túlmutató állatvédelem esetében a címkéken elhelyezett külön megjegyzés jobban láthatóvá tenné a fogyasztók számára a termelők további erőfeszítéseit, és ez az európai állatjóléti szabványok átvétele tekintetében növelhetné a kereskedelmi partnerekre gyakorolt nyomást; és ezáltal Európa exportálhatná állatjóléti szabványait az egész világba; és különösen a magasabb állatvédelmi szabványok tekintetében hangsúlyozza a magáncímkék szerepét;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy az 1071/2005/EK rendelet¹ szerint nyújtson pénzügyi támogatást az állati élelmiszertermékekkel kapcsolatos nemzeti tájékoztató és értékesítést ösztönző intézkedésekhez, amelyet az állatjóléttel kapcsolatos termelési szabványok alapján ítélnék oda; véleménye szerint ezért prioritásként kell foglalkozni „a magas állatjólétet biztosító tenyésztési rendszerekből származó termékek Európai Minőségi Szabványával”, amelynek kidolgozását a Bizottság a cselekvési tervben előírja;
44. üdvözli azt a javaslatot, amely meg kívánja könnyíteni a fogyasztók számára a javasolt forgalmazási és tájékoztatói rendszerek felismerését, ezzel egyidejűleg azonban hangsúlyozza, hogy ezek alkalmazását az élelmiszerlánc valamennyi szereplőjének javára meg kell könnyíteni;
45. alapvetően támogatja az integrált és egységes állatjóléti mutatók bejelentett fejlesztését és kutatását; ezeknek a mutatóknak tudományosan megalapozottnak kell lenniük, továbbá hozzá kell járulniuk az állatjóléti szabványok átláthatóságához; szükség van az állat-egészségügyi szempontok beépítésére e mutatókba; az integrált és egységes mutatók célja, hogy megkönnyítsék az ellenőrzést és csökkentsék a bürokratikus kiadásokat, továbbá olyan tudományos eredményeket szolgáltatassanak, amelyek valamennyi tagállam számára összehasonlíthatók;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy fejezze be az integrált állatvédelmi mutatók kidolgozását és kutatását három éven belül;
47. felszólítja a Bizottságot, hogy a bejelentett kommunikációs stratégiát a lehető leghamarabb terjessze elő és következetesen valósítsa meg; a cselekvési terv csak akkor lehet sikeres, ha minden szereplő kellő mértékben tájékozódott a jelenlegi és jövőbeli magas szintű európai állatjólét állatok és termékek tekintetében biztosított előnyeiről;
48. úgy véli, hogy a magas szintű állatjólétet biztosító rendszereknek az állatvédelem javításával kapcsolatos potenciálját aláássa az olcsóbb termékek által támasztott verseny, melyeket olyan rendszerekben tenyésztett állatokból készítenek, amelyek szabványai nem haladják meg a jogilag rögzített minimumot; ezért jogi keretrendszerre van szükség, amely rögzíti a minőségbiztosítás minimumszabványait;
49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyasztók tájékoztatására irányuló törekvéseit különösen belföldön, de külföldön is terjessze ki; a meglévő támogatási eszközöket felül kell vizsgálni azzal a céllal, hogy a megfelelő értékesítési és tájékoztató kampányok megvalósítása könnyebb legyen;

¹ A Bizottság 2005. július 1-i 1071/2005/EK rendelete a mezőgazdasági termékek belső piacon történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló 2826/2000/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 179., 2005.7.11., 1. o.)

50. üdvözli az állatjóléti információs fórum létrehozását; ennek a fórumnak segítenie kell az információcserét az aktuális állatjóléti fejlesztésekről, a tudományos ismeretek jelenlegi állásáról és különösen a legjobb gyakorlat példáiról;
51. elismeri, hogy európai stratégiára van szükség az állatjóléttel kapcsolatos kommunikáció ösztönzésére az Európai Unióban és külföldön annak érdekében, hogy a közvélemény számára bemutassák a különböző állattenyésztési rendszereket és a szigorúbb állatvédelmi szabványok költségeit és hasznát; úgy véli, hogy ezt függetlenül, a javasolt központ vagy laboratórium irányítása alatt kell megtenni;
52. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bocsásson rendelkezésre elegendő forrást az oktatásra, a továbbképzésre és a tanácsadásra, esetleg az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból;
53. úgy ítéli meg, hogy abban az időben, amikor a mezőgazdasági piacokra való bejutás feltételeinek széles körű liberalizálását tervezik, a WTO szerinti szabványosítás nélkül az új, magasabb szintű szabványok bevezetése az EU-25-ben a közösségi termelés versenyképességének csökkenéséhez vezethet;
54. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelenleg érvényes állatjóléti és állatvédelmi szabványokra adott válaszként az élelmiszer-termelés egyes elemeit az EU-n kívülre telepítik, és ezért sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje e trend mértékét;
55. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson kompenzációt azoknak a közösségi termelőknek a pénzügyi veszteségeiért, akik az állatjóléti intézkedések bevezetésével növelik termelési költségeiket;
56. utal arra, hogy a magasabb szintű állatjóléti szabványok sok esetben többletköltséghez vezetnek; a szabad világkereskedelemben azonban az állatjóléti szempontok mindeztől aláréndelt szerepet kaptak, ami „állatjóléti dömpinghez” és az európai gyártók hátrányba kerüléséhez vezethet Európában és harmadik országok piacán; ezért a minősített piacra jutás eszközének bevezetését javasolja, amely megakadályozná az EU állatjóléti szabványainak aláadását azzal, hogy illetéket vetne ki azokra a termékekre, amelyek nem teljesítik az EU-szabványokat;
57. üdvözli ezért a Bizottság minden olyan intézkedését és kezdeményezését, amelyek támogatják a magas szintű állatjóléti szabványokkal kapcsolatos nemzetközi egyetértés megteremtését; feltétlenül és prioritásként törekedni kell az állatjóléti szabványok OIE keretében történő továbbfejlesztésére és annak Kereskedelmi Világszervezet általi jogi felértékelésére; célul kell kitűzni a lehetőség szerint az egész világra kiterjedő, magas színvonalú és egységes állatjóléti feltételrendszer megteremtését; e közben felszólítja a Bizottságot, hogy új kötelező erejű, részletes és egységes szabványok bevezetésével ne fokozza a verseny torzulását, ami hátrányosan érinti a közösségi termelőket;
58. felhívja a Bizottságot, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-megállapodás (SPS-megállapodás) és adott esetben más WTO-megállapodások küszöbön álló felülvizsgálata alkalmával juttassa érvényre a magas EU-s állatjóléti követelményeket;
59. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az állatjólét nem része a WTO jelenlegi tárgyalási fordulójának; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság – azoknak a többletköltségeknek a

ellenőriznie kell, hogy az Európai Unió állatjóléti jogszabályait megfelelően végrehajtották-e, és azok betartásának nemzeti nyomon követése megfelelő-e;

78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és Bizottságnak.